Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	5Co/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4317213542
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Boris Minks
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2020:4317213542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, zastúpená: JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 16. októbra 2018 č. k. 8Csp/227/2017-297, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Levice) rozsudkom zo dňa 16.10.2018 č. k. 8Csp/227/2017-297 pri právnom posúdení podľa § 151a, § 151b ods. 1 až 4, § 151e ods. 2, § 151j ods. 1, 2, § 151l ods. 2, § 151m ods. 1, § 151md písm. a), § 100 ods. 1, 2, § 112 Obč. zákonníka a § 137 písm. a) zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej iba „CSP“) určil, že žalovaný nemá záložné právo zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 97/072/06 zo dňa 04.10.2016 vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam: rodinný dom súp. č. 394 nachádzajúci sa na parc. č. 308/1 zapísaný na LV č. XXX na parc. registra „C“ nachádzajúcej sa v kat. úz. W., Obec Plášťovce, Okres Levice, zastavané plochy a nádvoria o výmere 522 m2 pod parc. č. 308/1 zapísané na LV č. XXX na parc. registra „C“ nachádzajúcej sa v kat. úz. W., Obec Plášťovce, Okres Levice, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne (výrok I.).

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v rozsahu 100 % priznal nárok na náhradu trov konania žalobkyni voči žalovanému, pretože žalobkyňa mala v konaní plný úspech. O výške týchto trov rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku vo veci samej, samostatným uznesením.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak vykonaným dokazovaním mal súd za nesporné, že spoločnosť F.. uzatvorila zmluvu o poskytnutí úveru č. 97/072/06 zo dňa 04.10.2016 s dlžníkmi D. V., rod. C., nar. XX.XX.XXXX a P. V., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom W. XXX. Touto zmluvou bol dlžníkom poskytnutý bezúčelový úver vo výške 23.235,74 eura (750.000,- Sk). Na zabezpečenie tejto úverovej zmluvy bola dňa 04.10.2006 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 97/072/06. Predmetom záložnej zmluvy bolo podľa čl. 1.1. zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa. Žalobkyňa uzavrela záložnú zmluvu v pozícii záložcu nehnuteľností. Záložné právo bolo zriadené na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX za účelom zabezpečenia zaplatenia istiny, úrokov, poplatkov, prípadných zmluvných pokút a ďalších pohľadávok záložného veriteľa z úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy zo dňa 04.10.2016.

Podľa bodu 1.2 tejto zmluvy záložné právo sa zriadilo aj na pohľadávku s príslušenstvom, ktorá by vznikla záložnému veriteľovi v prípade odstúpenia od zmluvy alebo na pohľadávku s príslušenstvom na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklého z dôvodu plnenia veriteľa z neplatného právneho úkonu, resp. plnenia z právneho úkonu, ktorý odpadol v súvislosti so zmluvou o poskytnutí úveru. Predmetná záložná zmluva bola zavkladovaná do príslušného katastra nehnuteľností a zapísaná na LV č. XXX pod č. M

4. Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej za zistené, že z dôvodu, že obidvaja dlžníci P. V. a D. C. prestali splácať poskytnutý úver, boli F.., listom zo dňa 04.11.2010 vyzvaní na predčasné splatenie zostatku istiny úveru z úverovej zmluvy zo dňa 04.10.2016 spolu s príslušenstvom a to do 18.11.2010, avšak neúspešne. V dôsledku neuhradenia dlžnej sumy žalovaný listom zo dňa 10.02.2011 žalobkyni oznámil začatie výkonu záložného práva, ktorý je v súlade s obsahom záložnej zmluvy oprávnený realizovať formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe podľa zák. č. 527/2002 Z. z., o dobrovoľných dražbách, priamym predajom tretej osobe, prenajatím alebo predajom formou verejnej obchodnej súťaže. Oznámenie bolo žalobkyni doručené dňa 17.02.2011. Z uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 16C/4/2014-64 zo dňa 17.01.2014 bolo súdom zistené, že žalovaný pristúpil k realizácii záložného práva, a to predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe prostredníctvom spoločnosti Dražba Slovakia, s.r.o. Na základe oznámenia tejto spoločnosti sa dražba mala uskutočniť dňa 22.01.2014. Žalobkyňa však dňa 14.01.2014 na OS Levice podala návrh na určenie, že zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 97/072/06 zo dňa 04.10.2006 je neplatná v časti 4. realizácia záložného práva. V predmetnom konaní bolo žalovanému predbežným opatrením sp. zn. 16C/4/2014-64 zo dňa 17.01.2014 uložené zdržať sa výkonu záložného práva a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2014. Konanie prebiehajúce na OS Levice pod sp. zn. 16C/4/2014 bolo v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené uznesením č. k. 16C/4/2014-203 zo dňa 30.09.2015, právoplatné dňa 10.11.2015.

5. Žalovaný v pozícii žalobcu dňa 31.03.2016 podal na súde žalobu ohľadne zaplatenia sumy 26.739,52 eura voči dlžníkom D. C. a P. V., ktorú žalobu následne (písomné podanie doručené súdu dňa 07.04.2007) zobral v celom rozsahu späť. Konanie pod sp. zn. 8C/51/2016 bolo právoplatne zastavené uznesením OS Levice sp. zn. 8C/51/2016 zo dňa 19.04.2017. Žalovaný opätovne pristúpil k realizácii záložného práva a to predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe prostredníctvom spoločnosti LICITOR group, a.s. Na základe oznámenia tejto spoločnosti dražba mala prebehnúť dňa 05.09.2017, avšak žalobkyňa dňa 11.08.2017 doručila súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol súd uznesením zo dňa 25.08.2017 sp. zn. 5C/31/2017 tak, že uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a žalobkyni bola uložená povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti, resp. čiastočnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 04.10.2006.

6. Žalobkyňa v konaní spochybňovala existenciu záložného práva najmä pre jeho rozpor so zákonom a s dobrými mravmi. Tvrdila, že z podania žalovaného označeného „čiastočné späťvzatie žaloby“, adresované súdu v konaní pod sp. zn. 8C/51/2016 bola žalovaným označená súčasná výška pohľadávky žalovaného voči dlžníkom sumou 9.739,52 eura. Žalobkyňa preto mala za to, že hodnota zálohu niekoľkokrát prevyšuje hodnotu pohľadávky žalovaného, a preto výkon záložného práva považovala za rozporný so zákonom, s dobrými mravmi, t.j. za neplatný právny úkon. Podľa znaleckého posudku č. 81/2006 zo dňa 22.09.2006 bola všeobecná hodnota zálohu stanovená sumou 46.471,49 eura a podľa znaleckého posudku č. 83/2013 zo dňa 25.09.2013 sumou 45.000 eur. V danom prípade bola záložná zmluva zo dňa 04.10.2016 uzavretá písomne, obsahujúc všetky náležitosti predpísané Obč. zákonníkom, konkrétne ust. § 151b. Samotné zriadenie a existencia záložného práva na nehnuteľnosti žalobkyne nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dlžníci si totiž svoju zmluvnú povinnosť splácať poskytnutý úver neplnili riadne a včas, pričom zabezpečenie veriteľa záložným právom je dôležitým právnym prostriedkom. Doteraz nezaplatená pohľadávka žalobcu (veriteľa) predstavuje sumu 13.601,76 eura a na jej zabezpečenie bolo v súlade so zákonom zriadené záložné právo. V danom prípade ide o primerané a zákonom dovolené prostriedky právnej ochrany v právnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným.

7. Výkon záložného práva umožňuje Obč. zák. dobrovoľnou dražbou, v rámci ktorej podľa zákona o dobrovoľných dražbách poskytuje aj prostriedky ochrany v konaní o určenie neplatnosti dražby. Občiansky zákonník výslovne nezakazuje zabezpečiť pohľadávku nehnuteľnosťou, ktorej hodnota je vyššia ako samotná pohľadávka. V danom prípade tá skutočnosť, že hodnota nehnuteľností tvoriacich

predmet zálohu prekračuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky, nespôsobuje sama o sebe neplatnosť záložnej zmluvy. V tejto súvislosti súd uviedol, že zákonodarca v ust. § 63 Exekučného poriadku pri tzv. drobných exekúciách, v ktorých pohľadávka nepresahuje sumu 2.000 eur, neumožňuje vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti.

8. Vzhľadom na predmet konania (o určenie neexistencie záložného práva) súd nezistil dôvod podrobiť kontrole zmluvu o poskytnutí úveru zo dňa 04.10.2006 č. 97/072/06, pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky (§ 258 ods. 1 CSP). S poukazom na ust. § 298 ods. 1 CSP, pretože aj v prípade spotrebiteľského sporu o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v konkrétnom znení vo výroku rozsudku, ide iba o fakultatívnu možnosť súdu.

9. Podľa súdnej praxe záložné právo podlieha premlčaniu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/71/2010 a rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 255/2011). NS ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 21Cdo 2185/2009 a aj v rozhodnutí sp. zn. 21Cdo 810/2013 okrem iného skonštatoval, že záložné právo, ako nemajetkové právo na rozdiel od vlastníckeho práva, ktoré je z premlčania vylúčené, premlčaniu podlieha, aj keď má vecnoprávnu povahu. V prípade premlčaného záložného práva proti záložnému veriteľovi má dlžník možnosť vzniesť voči tomuto subjektu námietku premlčania alebo podať na súde žalobu proti záložnému veriteľovi, že záložné právo nie je. Ak sa záložný dlžník dovolal premlčania záložného práva, záložný veriteľ sa už nemôže domáhať predaja alebo iného speňaženia zálohu, a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňaženého nároku a záložné právo potom ani do budúcnosti nemôže byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky.

10. V konaní bolo preukázané, že záväzok z Úverovej zmluvy zo dňa 04.11.2006 nebol v plnom rozsahu uspokojený, čo nepoprela žalobkyňa a ani žalovaný, ktorý vyčíslil výšku pohľadávky ku dňu 29.05.2018 sumou 13.601,76 eura. Žaloba na plnenie bola žalovaným v celom rozsahu vzatá späť a konanie pod sp. zn. 8C/51/2016 je právoplatne skončené. Taktiež bolo preukázané, že nedošlo k výkonu záložného práva podľa príslušných ust. Obč. zákonníka. Premlčacia doba pri záložnom práve je trojročná a beží odo dňa, kedy právo mohlo byť prvýkrát vykonané, t.j. odo dňa kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu podľa § 101 Obč. zákonníka. Povaha premlčacích dôb pred právoplatným rozhodnutím súdu slúži predovšetkým na ochranu dlžníka tým, že limituje veriteľa v lehote, v akej môže od dlžníka vymáhať splatnú pohľadávku a pretrhnutie premlčacej doby judikovaním pohľadávky by malo zasa chrániť a zvýhodniť veriteľa voči nezodpovednému dlžníkovi z dôvodu, že právo veriteľa sa jeho priznaním súdom stane nesporným.

11. Ak bola celá pohľadávka splatná dňa 18.11.2010, pričom z obsahu úverovej zmluvy nie je zrejmé, že by sa mali premlčovať jednotlivé splátky, právo na plnenie sa prvýkrát mohlo uplatniť dňa 19.11.2010. Vzhľadom k tomu, že nárok z danej úverovej zmluvy nebol prejudikovaný rozhodnutím súdu, plynula trojročná lehota na plnenie do 19.11.2013. Žalovaný oznámil výkon záložného práva žalobkyni dňa 17.02.2011 a od tohto dňa potom začala plynúť trojročná premlčacia doba na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Počas svojho plynutia premlčacia doba prestala bežať od podania návrhu dňa 14.01.2014 na nariadenie predbežného opatrenia v konaní pod sp. zn. 16C/4/2014 a neplynula, až do právoplatného skončenia tohto konania, t.j. do 10.11.2015. Od 17.02.2011 premlčacia doba plynula do 13.01.2014, t.j. dva roky a tristošesťdesiatjeden dní. Opätovne začala táto premlčacia doba plynúť dňa 11.11.2015 s tým, že uplynula o štyri dni, t.j. 15.11.2015. Žalovaný žalobu v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8C/51/2016, t.j. aby jeho pohľadávka bola súdom priznaná, doručil tomuto súdu až dňa 31.03.2016, kedy mu už trojročná premlčacia doba uplynula. Následne túto žalobu zobral v celom rozsahu späť a konanie v danej veci je právoplatne skončené. Na základe uvedeného prvoinštančný súd považoval zriadené záložné právo na nehnuteľnosti žalobkyne za premlčané.

12. V danom prípade je nepochybné, že žalovaný v súčasnosti nemôže a ani v budúcnosti nemôže svoje právo záložného veriteľa uplatniť práve z dôvodu premlčania záložného práva. Preto je potrebné konštatovať, že hoci jeho záložné právo existuje, nie je spôsobilým prostriedkom nápravy právneho postavenia žalovaného. Na druhej strane zriadené záložné právo obmedzuje žalobkyňu v oblasti užívania jej nehnuteľností, pretože v dôsledku existencie záložného práva nemôže predmet svojho vlastníctva užívať v plnom rozsahu.

13. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne v tom smere, že žalovaný riadne a včas záložné právo nevykonal a keď žalobkyňa ako záložca sa účinne dovolala námietky premlčania, bolo následne

potrebné určiť, že predmetné nehnuteľnosti žalobkyne pôvodne zaťažené záložným právom, už viac týmto záložným právom zaťažené nie sú.

14. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 8Csp/227/2017-297 zo dňa 16.10.2018 zmenil tak, že žalobu žalobkyne, ktorou sa táto domáhala určenia neexistencie záložného práva vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 97/072/06 zo dňa 04.10.2006 zamietne a súčasne prizná žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %. Eventuálne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V podanom odvolaní poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP.

15. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pretože na predposlednom pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 29.05.2018 v súvislosti s premlčaním záložného práva žiadali súd, aby si vyžiadal od OÚ Levice - odbor katastrálny spisy týkajúce sa predmetných nehnuteľností za obdobie r. 2009 až 2014 k čomu sa súd v uznesení z predmetného pojednávania aj zaviazal. Následne bolo pojednávanie dňa 16.10.2018, na ktorom bol vyhlásený rozsudok napadnutý odvolaním, uskutočnené bez toho, aby bol pripojený spis Katastrálneho úradu v R.. Ešte v r. 2013 prebiehali spory o určenie poradia záložných práv. Napriek uvedenému súd rozhodol o premlčaní záložného práva, čím sa neodôvodnene vzdialil od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu.
16. Súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia pri výpočte doby výkonu záložného práva a následne aj pri určení dňa jej uplynutia, resp. premlčania. V období od 17.02.2011 do 13.01.2014, súd stanovil uplynutie dvoch rokov a 361 dní, čo bol nesprávny výpočet z jeho strany. Správne počas tohto obdobia uplynuli iba dva roky a 330 dní, čo predstavuje správny výpočet. Kvôli uvedenému nie je možné súhlasiť s konštatovaním súdu, že trojročná premlčacia doba uplynula dňa 15.11.2015.

17. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedla, že navrhuje odvolaciemu súdu, aby v celom rozsahu potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a bol jej priznaný plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V čase od 17.02.2011 do 14.01.2014 a následne v čase od 11.11.2015 do 31.03.2016 spolu uplynuli tri roky a 170 dní, čo znamená, že trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalovanému márne uplynula. K premlčaniu záložného práva potom došlo dňa 16.12.2015. Na pojednávaní konanom dňa 16.10.2018 dožiadaný katastrálny úrad v R. z požadovaných dokladov predložil iba záložnú zmluvu, v spise sa už nachádzajúcu, čo znamená, že prvoinštančný súd, avšak neúspešne, sa pokúsil o získanie dokladov v zmysle svojho uznesenia prijatého na pojednávaní dňa 29.05.2018.

18. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 CSP). Následne odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania žalovaného, ktorý záver odprezentoval v rámci výrokovej časti písomného vyhotovenia tohto rozsudku.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôvody súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôvody v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom určovacom žalobnom petite, pri ktorom správne kvalifikoval dostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP na strane žalobkyne, v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a tým aj v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, pričom jednotlivé dôkazy vyhodnotil myšlienkovým postupom v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, t.j. jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Následne prvoinštančný súd zistený skutkový stav správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu (§ 100 ods. 1, 2, § 112 a § 151e a nasl. Obč. zák.). Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne určil počiatok plynutia trojročnej premlčacej doby, t.j. dňom 17.02.2011. Takisto správne určil aj časové úseky, počas ktorých daná premlčacia doba v zmysle § 112 CSP neplynula, resp. spočívala. Nesprávne však prvoinštančný súd určil koniec uplynutia premlčacej doby, ktorým nie je deň 15.11.2015, ale týmto dňom je 15.12.2015. K uvedenej nesprávnosti došlo tým spôsobom, že prvoinštančný súd určil za obdobie od 17.02.2011 do 13.01.2014 nesprávny počet dní, pričom ako správne v odvolaní poukázal žalovaný, predmetná doba premlčania plynula za uvedené obdobie v trvaní 2 roky a 330 dní, a nie 2 roky a 361 dní, ako nesprávne vypočítal a v napadnutom rozsudku uviedol súd prvej inštancie. Uvedené pochybenie však nič nemení na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, pretože vzhľadom na dátum podania žaloby žalovaným vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/51/2016 na OS Levice dňa 31.03.2016 je možné konštatovať, že predmetná žaloba bola podaná viac ako tri mesiace po uplynutí všeobecnej premlčacej doby v trvaní troch rokov.

22. Odvolací súd sa stotožňuje aj s konštatovaním prvoinštančného súdu v tom smere, že záložné právo je tým druhom práva, ktoré na rozdiel od majetkového práva podlieha premlčaniu. V tejto súvislosti obdobne ako súd poukazuje na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 225/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/71/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp zn. 21Cdo/185/2009.

23. Záverom odvolací súd poznamenáva, že výkon zriadeného záložného práva na nehnuteľnosti žalobkyne zo strany žalovaného, resp. pokračovanie v tomto výkone nebolo plynulé (kontinuálne) a v dôsledku uvedeného pri vznesenej námietke premlčania zo strany žalobkyne sa tento výkon záložného práva, ako nárok žalovaného premlčal. Od 11.11.2015 mohol žalovaný vo výkone záložného práva pokračovať, čo však neurobil, a preto jeho záložné právo kvôli riadnemu nepokračovaniu v jeho realizácii podľa § 112 CSP zaniklo.

24. V kontexte týchto dôvodov odvolací súd o podanom odvolaní zo strany žalovaného ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že ich náhradu v rozsahu 100 % priznal plne úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní voči žalovanému, ktorý v tomto konaní úspešný nebol.

26. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).